Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

RÅDETS DIREKTIV 92/119/EØF

af 17. december 1992

om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin

(EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002	L 192	27	20.7.2002
►M2	Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003	L 122	1	16.5.2003
►M3	Kommissionens beslutning 2006/911/EF af 5. december 2006	L 346	41	9.12.2006
►M4	Rådets direktiv 2006/104/EF af 20. november 2006	L 363	352	20.12.2006
►M5	Kommissionens direktiv 2007/10/EF af 21. februar 2007	L 63	24	1.3.2007
►M6	Kommissionens beslutning 2007/729/EF af 7. november 2007	L 294	26	13.11.2007
►M7	Rådets direktiv 2008/73/EF af 15. juli 2008	L 219	40	14.8.2008
►M8	Rådets beslutning 2009/470/EF af 25. maj 2009	L 155	30	18.6.2009
►M9	Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/136 af 25. januar 2018	L 24	3	27.1.2018

Ændret ved:

►A1	Akt vedrørende vilkårene for Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (94/C 241/08)	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►A2	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/119/EØF

af 17. december 1992

om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin

Artikel 1

Ved dette direktiv fastsættes Fællesskabets generelle bekæmpelsesforanstaltninger, der skal iværksættes ved udbrud af en af de i bilag I nævnte sygdomme.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1) *bedrift:* virksomhed (landbrugsvirksomhed eller anden virksomhed), som er beliggende på en medlemsstats område, og hvor der holdes eller avles dyr

2) *dyr:* husdyr af en art, der direkte kan angribes af den pågældende sygdom, eller ethvert vildtlevende hvirveldyr, der kan indgå i sygdommens epidemiologi ved at optræde som smittebærer eller smittereservoir

3) *vektor:* ethvert hvirveldyr eller ethvert hvirvelløst dyr, der ad mekanisk eller biologisk vej kan overføre og sprede den pågældende sygdom

4) *ejer eller den, der på hans vegne fører tilsyn med besætningen:* fysisk eller juridisk person, der ejer dyrene, eller har fået overdraget dyreholdet mod eller uden vederlag

5) *inkubationstid:* den tid, der formodes at hengå, fra dyret smittes med den pågældende sygdom, til de kliniske symptomer indtræder; inkubationstidens længde er den, der i bilag I er fastsat for hver af de pågældende sygdomme

6) *bekræftelse af smitte:* myndighedernes erklæring om forekomst af en af de i bilag I nævnte sygdomme baseret på resultater af laboratorieundersøgelser; i de tilfælde af epidemi kan myndighederne imidlertid ligeledes bekræfte forekomsten af en sygdom på grundlag af kliniske og/eller epidemiologiske fund

7) *myndigheder:* den overordnede myndighed i en medlemsstat, som er bemyndiget til at foretage veterinærkontrol, eller enhver veterinærmyndighed, til hvem den overordnede myndighed har delegeret denne bemyndigelse

8) *embedsdyrlæge:* den dyrlæge, der er udpeget af myndighederne.

Artikel 3

Medlemsstaterne påser, at der er pligt til, at formodet forekomst af en af de i bilag I nævnte sygdomme straks indberettes til myndighederne.

▼B

Artikel 4

1. Hvis der på en bedrift findes dyr, der formodes at være smittet med en af de i bilag I nævnte sygdomme, påser medlemsstaterne, at embedsdyrlægen straks iværksætter en undersøgelse for at få forekomsten af sygdommen bekræftet eller afkræftet; han skal navnlig udtage eller lade udtage de fornødne prøver til laboratorieundersøgelser. Med henblik herpå kan transporten til laboratoriet af dyr, der formodes at være smittet, ske under myndighedernes kontrol; disse træffer passende bestemmelser til at forhindre, at sygdommen spredes.

2. Så snart formodet forekomst af en sygdom indberettes, lader myndighederne bedriften stille under officielt tilsyn og foreskriver især:

a) at der skal foretages en tælling af alle kategorier af dyr af modtagelige arter, og at det for hver kategori bliver registreret, hvor mange dyr der allerede er døde, smittet, eller må formodes at være smittet; tællingen ajourføres med tallene for dyr, der fødes eller dør i den periode, hvor der foreligger en sådan formodning; oplysningerne fra denne tælling skal ajourføres og fremvises på forlangende og kan kontrolleres ved hvert besøg

b) at alle dyr af modtagelige arter på bedriften skal holdes isoleret i deres stalde eller et andet sted, hvor de kan isoleres, idet der i givet fald tages hensyn til den rolle, vektorer eventuelt kan spille

c) at al flytning af dyr af modtagelige arter fra og til bedriften er forbudt

d) at de myndigheder, der bestemmer, hvordan enhver risiko for spredning af sygdommen skal undgås, skal træffe afgørelse om

   — hvorvidt personer, dyr af andre arter, der ikke er modtagelige for sygdommen, og køretøjer må forlade eller komme ind på bedriften

   — hvorvidt husdyrkød eller -kroppe, foder, materiel, affald, husdyrgødning, brugt strøelse og alt andet, der kan tænkes at overføre den pågældende sygdom, må fjernes fra bedriften

e) at der skal anvendes passende desinfektionsmidler ved ind- og udgangene til de bygninger, lokaler og andre steder, der tjener som stalde for dyr af modtagelige arter, samt ved bedriftens ind- og udgange

f) at der skal foretages en epidemiologisk undersøgelse i henhold til artikel 8.

3. Indtil de officielle foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, er iværksat, skal ejeren eller den, som på hans vegne fører tilsyn med husdyr, som formodes at være ramt af sygdommen, træffe alle egnede forholdsregler for at overholde stk. 2, med undtagelse af litra f).

4. Myndighederne kan lade enhver af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 2, omfatte andre bedrifter, hvis det ud fra deres placering, geografiske beliggenhed eller kontakterne med den bedrift, hvor der er formodning om sygdommen, må formodes, at der kan ske overførsel af smitte.

▼B

5. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger ophæves først, når embedsdyrlægen har afkræftet formodningen om forekomst af den pågældende sygdom.

Artikel 5

1. Så snart det officielt er konstateret, at en af de i bilag I nævnte sygdomme er brudt ud på en bedrift, påser medlemsstaterne, at myndighederne ud over de i artikel 4, stk. 2, omhandlede foranstaltninger kræver følgende foranstaltninger iværksat:

a) alle dyr af modtagelige arter på bedriften aflives straks på stedet. Selvdøde dyr og dyr, der er aflivet, brændes eller nedgraves, om muligt på bedriften eller destrueres på en destruktionsanstalt. Disse foranstaltninger skal gennemføres på sådan måde, at der er mindst mulig risiko for, at sygdommen spredes

b) alle materialer og alt affald, såsom foder, strøelse, gødning og gylle, som kan være inficeret, destrueres eller behandles på passende måde. Behandlingen, der skal foretages efter embedsdyrlægens instrukser, skal sikre, at alt smittestof eller alle vektorer tilintetgøres

c) efter gennemførelsen af foranstaltningerne i litra a) og b) foretages der i overensstemmelse med artikel 16 rengøring og desinfektion i og omkring de bygninger, der tjener som stalde for dyr af modtagelige arter, samt af transportkøretøjer og alt materiel, der kan tænkes at være inficeret

d) der skal foretages en epidemiologisk undersøgelse i henhold til artikel 8.

2. Hvis der anvendes nedgravning, skal den foretages i tilstrækkelig stor dybde til, at kødædende dyr ikke kan grave de dyrekroppe eller det affald op, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), og nedgravningen skal foregå i egnet jord for at undgå kontamination af grundvandet eller enhver anden miljøgene.

3. Myndighederne kan lade de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, omfatte andre nærliggende bedrifter, hvis disses placering, ejendommenes geografiske beliggenhed eller kontakterne med den bedrift, hvor sygdomsudbruddet er blevet bekræftet, giver anledning til formodning om eventuel overførsel af smitte.

4. Myndighederne giver først tilladelse til genindsættelse af ny besætning på bedriften, når embedsdyrlægen med et for ham tilfredsstillende udfald har foretaget kontrol af den rengøring og desinfektion, som er udført i henhold til artikel 16.

Artikel 6

Hvis vildtlevende dyr formodes at være smittet eller er blevet smittet, sørger medlemsstaterne for, at der træffes passende foranstaltninger. Medlemsstaterne underretter gennem Den Stående Veterinærkomité, nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF [1] Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, de har truffet.

[1] EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

▼B

Artikel 7

1. Hvis en bedrift har to eller flere adskilte produktionsenheder, kan myndighederne dispensere fra kravene i artikel 5, stk. 1, litra a), for så vidt angår sunde produktionsenheder på en smitteramt bedrift, såfremt embedsdyrlægen har bekræftet, at disse enheders struktur og størrelse og den aktivitet, der foregår, er således, at de er fuldstændigt adskilt hvad angår opstaldning, pasning, personale, materiel og fodring, således at smitten ikke kan spredes fra den ene enhed til den anden.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 finder bestemmelserne i Kommissionens beslutning 88/397/EØF ([1]) tilsvarende anvendelse. Disse bestemmelser kan efter fremgangsmåden i artikel 25 ændres for den pågældende sygdoms vedkommende for at tage hensyn til dennes særlige karakter.

Artikel 8

1. Den epidemiologiske undersøgelse skal omfatte:

a) det tidsrum, hvori sygdommen kan have forekommet på bedriften, før sygdomsudbruddet blev indberettet, eller før dens forekomst blev formodet

b) sygdommens mulige oprindelse på bedriften og identifikation af andre bedrifter, hvor der findes dyr af modtagelige arter, som kan være blevet smittet eller inficeret

c) personer, dyr, dyrekroppe, køretøjer og alt materiel eller alle andre materialer, som kan tænkes at have overført smitte til eller fra de pågældende bedrifter

d) den eventuelle tilstedeværelse af vektorer og disses udbredelse.

2. Der nedsættes en krisegruppe med henblik på koordinering af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at sygdommen udryddes så hurtigt som muligt, og på gennemførelsen af den epidemiologiske undersøgelse.

De almindelige bestemmelser for medlemsstaternes krisegrupper og Fællesskabets krisegruppe fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 9

1. Hvis embedsdyrlægen konstaterer eller på grundlag af bekræftede oplysninger mener, at en sygdom kan være overført fra andre bedrifter til den i artikel 4 omhandlede bedrift eller fra sidstnævnte bedrift til andre bedrifter via personer, dyr eller køretøjer eller på anden måde, stilles disse andre bedrifter under officielt tilsyn efter artikel 4, og dette tilsyn ophører først, når formodningen om sygdommens tilstedeværelse på bedriften er blevet officielt afkræftet.

([1]) Kommissionens beslutning 88/397/EØF af 12. juli 1988 om samordning af de bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 85/511/EØF (EFT nr. L 189 af 20. 7. 1988, s. 25).

▼B

2. Hvis embedsdyrlægen konstaterer eller på grundlag af bekræftede oplysninger mener, at en sygdom kan være overført fra andre bedrifter til den i artikel 5 omhandlede bedrift eller fra sidstnævnte bedrift til andre bedrifter som følge af personers, dyrs eller køretøjer færden eller på anden måde, stilles disse andre bedrifter under officielt tilsyn efter artikel 4, og dette tilsyn ophører først, når formodningen om sygdommens tilstedeværelse på bedriften er blevet officielt afkræftet.

3. Når en bedrift er blevet underkastet bestemmelserne i stk. 2, håndhæver myndighederne bestemmelserne i artikel 4 på bedriften i en periode, som mindst svarer til den for hver sygdom specifikke maksimumsinkubationstid efter det sandsynlige tidspunkt for smitteoverførslen som fastslået ved den epidemiologiske undersøgelse, der er foretaget i henhold til artikel 8.

4. Når myndighederne finder, at forholdene tillader det, kan de begrænse de foranstaltninger, der omhandles i stk. 1 og 2, til en del af bedriften og til de dyr, som befinder sig i denne del, såfremt bedriften kan opfylde betingelserne i artikel 7, eller til kun at omfatte dyr af modtagelige arter.

Artikel 10

1. Så snart diagnosticeringen af en af de pågældende sygdomme er officielt bekræftet, påser medlemsstaterne, at myndighederne afgrænser et beskyttelsesdistrikt omkring den smitteramte bedrift med en radius på mindst 3 km inden for et iagttagelsesdistrikt med en radius på mindst 10 km. Ved afgrænsningen af distrikterne skal der tages hensyn til geografiske, administrative, økologiske og epizootiologiske faktorer, der er relevante for den pågældende sygdom, samt til kontrolfaciliteterne.

2. Hvis disse distrikter ligger på flere medlemsstaters område, samarbejder myndighederne i de berørte medlemsstater om at afgrænse de i stk. 1 omhandlede distrikter. Om nødvendigt afgrænses beskyttelsesdistriktet og iagttagelsesdistriktet dog efter fremgangsmåden i artikel 26.

3. Der kan efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ efter fremgangsmåden i artikel 26 træffes afgørelse om ændring (i form af begrænsning eller udvidelse alt efter forholdene) af afgrænsningen af de i stk. 1 definerede distrikter og af restriktionernes varighed, idet der tages hensyn til:

— den geografiske beliggenhed og de økologiske faktorer

— vejrforholdene

— tilstedeværelsen og fordelingen af vektorer samt vektortype

— resultaterne af den epidemiologiske undersøgelse, der er foretaget i henhold til artikel 8

— resultaterne af laboratorieundersøgelserne

— de faktisk iværksatte bekæmpelsesforanstaltninger.

▼B

Artikel 11

1. Medlemsstaterne påser, at der i beskyttelsesdistriktet gennemføres følgende foranstaltninger:

a) identifikation af alle bedrifter i distriktet, der holder dyr af modtagelige arter

b) regelmæssige besøg på bedrifter, der holder dyr af modtagelige arter, og klinisk undersøgelse af disse dyr, herunder om nødvendigt udtagning af prøver til laboratorieundersøgelse, idet der skal føres en fortegnelse over besøg og iagttagelser; besøgshyppigheden skal afpasses efter, hvor alvorlig epizootien er på de bedrifter, der udgør den største risiko

c) forbud mod flytning og transport af dyr af modtagelige arter ad offentlig eller privat vej, bortset fra bedrifternes interne forbindelsesveje; mydighederne kan dog fravige dette forbud for så vidt angår transittransport af dyr ad vej eller med jernbane uden aflæsning eller ophold undervejs

d) dyr af modtagelige arter må ikke fjernes fra den bedrift, hvor de befinder sig, medmindre de under officielt tilsyn transporteres direkte til et slagteri i det pågældende distrikt for at blive nødslagtet, eller, hvis der ikke findes noget slagteri under dyrlægetilsyn i det pågældende distrikt, til et slagteri i iagttagelsesdistriktet, som myndighederne har udpeget. Myndighederne giver først tilladelse til sådanne transporter, når embedsdyrlægen har foretaget en undersøgelse af alle dyr af modtagelige arter på bedriften, som godtgør, at ingen af dyrene må formodes at være smittet. Den myndighed, der er ansvarlig for slagteriet, skal underrettes om, at dyrene sendes til slagteriet.

2. De foranstaltninger, der gennemføres i beskyttelsesdistriktet, skal håndhæves i mindst en for den pågældende sygdom specifik maksimalinkubationstid, efter at dyrene fra den smitteramte bedrift er fjernede i overensstemmelse med artikel 5, og efter at der er foretaget rengøring og desinfektion som fastsat i artikel 16. Hvis vektoren er et insekt, kan myndighederne dog fastsætte foranstaltningernes varighed og bestemmelserne for en eventuel indsættelse af kontroldyr. Medlemsstaterne meddeler straks gennem Den Stående Veterinærkomité Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke foranstaltninger de har truffet.

Efter inkubationstidens udløb finder de for iagttagelsesdistriktet gældende bestemmelser også anvendelse i beskyttelsesdistriktet.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne påser, at der i iaggtagelsesdistriktet gennemføres følgende foranstaltninger:

a) identifikation af alle bedrifter, der holder dyr af modtagelige arter

b) forbud mod flytning af dyr af modtagelige arter ad offentlig vej, medmindre de skal føres til græsning eller opstaldning; myndighederne kan dog fravige dette forbud ved transittransport af dyr ad vej eller jernbane uden aflæsning eller ophold

▼B

c) transport af dyr af modtagelige arter i iaggtagelsesdistriktet må kun finde sted med myndighedernes tilladelse

d) dyr af modtagelige arter må ikke fjernes fra iaggtagelsesdistriktet i en periode, der mindst svarer til en maksimumsinkubationstid efter det seneste udbrud. Derefter kan dyr fjernes fra området for under officielt tilsyn at blive transporteret direkte til omgående slagtning på et slagteri, som myndighederne udpeger. Myndighederne giver først tilladelse til sådanne transporter, når embedsdyrlægen har foretaget en undersøgelse af alle dyr af modtagelige arter på bedriften, og det godtgøres, at ingen af dyrene må formodes at være smittet. Den myndighed, der er ansvarlig for slagteriet, skal underrettes om, at dyrene sendes til slagteriet.

2. Foranstaltningerne i iagttagelsesdistriktet skal håndhæves i mindst en maksimumsinkubationstid, efter at alle de i artikel 5 omhandlede dyr er fjernet fra bedriften, og efter at der er foretaget rengøring og desinfektion som fastsat i artikel 16. Hvis vektoren er et insekt, kan myndighederne dog fastsætte foranstaltningernes varighed og bestemmelserne for en eventuel indsættelse af kontroldyr. Medlemsstaterne meddeler straks gennem Den Stående Veterinærkomité Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke foranstaltninger de har truffet.

Artikel 13

Hvis de i artikel 11, stk. 1, litra d), og i artikel 12, stk. 1, litra d), omhandlede forbud opretholdes i mere end 30 dage som følge af forekomst af yderligere sygdomstilfælde, og der derved opstår problemer med at holde dyrene, kan myndighederne efter begrundet anmodning fra ejeren tillade flytning af dyr fra en bedrift inden for henholdsvis beskyttelsesdistriktet eller iagttagelsesdistriktet, for så vidt

a) embedsdyrlægen har kontrolleret de faktiske forhold

b) der er foretaget kontrol af samtlige dyr på bedriften

c) der med negativt resultat er foretaget en klinisk undersøgelse af de dyr, der skal flyttes

d) hvert dyr er øremærket eller identificeret på anden godkendt måde

e) bestemmelsesbedriften ligger i beskyttelsesdistriktet eller inden for iaggtagelsesdistriktet

For at undgå risiko for spredning af smitte i forbindelse med transporten skal der træffes alle nødvendige forholdsregler, især rengøring og desinfektion af lastvogne efter transporten.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne påser, at myndighederne træffer alle fornødne foranstaltninger for at underrette i hvert fald alle i henholdsvis beskyttelsesdistriktet og iagttagelsesdistriktet om de gældende restriktioner og træffer alle de dispositioner, der er nødvendige for at sikre, at de pågældende foranstaltninger iværksættes.

▼B

2. Hvis en epizooti i et bestemt område er særlig alvorlig, vedtages alle de supplerende foranstaltninger, som de berørte medlemsstater skal træffe, efter fremgangsmåden i artikel 26.

Artikel 15

Som en undtagelse fra dette direktivs generelle bestemmelser gælder, at de specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltningerne til bekæmpelse og udryddelse af de enkelte sygdomme:

— for så vidt angår blæreudslæt hos svin i bilag II,

— for så vidt angår de øvrige sygdomme, der er nævnt i bilag I, vil blive fastsat af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne påser:

a) at anvendte desinfektionsmidler og koncentrationer heraf er officielt godkendt af myndighederne

b) at rengøringen og desinfektionen foretages under officiel kontrol:

— i overensstemmelse med embedsdyrlægens instrukser

— på en sådan måde, at der ikke er risiko for, at smitten spredes, eller at smitstoffet ikke ødelægges

c) efter afslutningen af de i litra b) nævnte foranstaltninger skal embedsdyrlægen påse, at de er blevet gennemført på rette vis, og at der er hengået en passende periode, som mindst skal være på 21 dage, således at det sikres, at sygdommen er totalt udryddet, inden dyr af modtagelige arter genindsættes.

2. Fremgangsmåderne for rengøring og desinfektion af en smitteramt bedrift

— er for så vidt angår blæreudslæt hos svin angivet i bilag II,

— vil i forbindelse med udarbejdelsen af de specifikke foranstaltninger for hver enkelt sygdom, blive fastlagt efter fremgangsmåden i artikel 15, andet led.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne påser, at der i alle medlemsstaterne udpeges:

a) et nationalt laboratorium, der har faciliteter og specialuddannet personale til, at det til enhver tid og især ved nyudbrud af den pågældende sygdom kan foretage bestemmelse af virustype, -undertype, eller -variant og bekræfte de resultater, som regionale diagnoselaboratorier er nået frem til

b) et nationalt laboratorium, der skal teste de reagenser, som de regionale diagnoselaboratorier anvender.

▼B

2. De nationale laboratorier, der er udpeget for hver enkelt sygdom, er ansvarlige for at koordinere normer og diagnosemetoder samt anvendelse af reagenser.

3. De nationale laboratorier, der er udpeget for hver enkelt sygdom, er ansvarlige for at koordinere de normer og diagnosemetoder, der er fastsat på hvert af de laboratorier, der diagnosticerer den pågældende sygdom i den pågældende medlemsstat. Med henblik herpå:

a) kan de levere diagnosereagenser til de regionale laboratorier

b) skal de kontrollere kvaliteten af alle diagnosereagenser, der anvendes i medlemsstaten

c) skal de med regelmæssige mellemrum foranstalte sammenlignende undersøgelser

d) skal de opbevare isolater af den pågældende sygdomsvirus fra tilfælde, der er bekræftet i medlemsstaten

e) skal de tage stilling til, om positive resultater, som de regionale diagnoselaboratorier er nået frem til, kan bekræftes.

4. Dog kan som en undtagelse fra stk. 1 medlemsstater, der ikke har et nationalt laboratorium med kompetence for så vidt angår en given sygdom, anvende et kompetent laboratorium i en anden medlemsstat.

▼M7

5. Medlemsstaterne fører ajourførte lister over de nationale laboratorier, der er omhandlet i stk. 1, og gør listerne tilgængelige for de øvrige medlemsstater og for offentligheden.

▼B

6. De nationale laboratorier, der er udpeget for hver enkelt sygdom, samarbejder med Fællesskabets referencelaboratorier, der er omhandlet i artikel 18.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 25.

Artikel 18

1. Fællesskabets referencelaboratorium for blæreudslæt hos svin er anført i bilag II.

2. Fællesskabets referencelaboratorium for hver enkelt af de sygdomme, der er nævnt i bilag I, udpeges efter fremgangsmåden i artikel 15, andet led, i forbindelse med udarbejdelsen af de specifikke foranstaltninger for hver sygdom.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede laboratoriers beføjelser og opgaver er anført i bilag III, jf. dog beslutning 90/424/EØF, især artikel 28 deri.

▼B

Artikel 19

1. Vaccination imod de i bilag I nævnte sygdomme må kun finde sted som supplement til bekæmpelsesforanstaltninger, der træffes ved den pågældende sygdoms udbrud, og kun i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) afgørelsen om at foretage vaccination som supplement til bekæmpelsesforanstaltningerne træffes af Kommissionen i samarbejde med den pågældende medlemsstat efter fremgangsmåden i artikel 26

b) denne afgørelse skal navnlig baseres på følgende kriterier:

— koncentrationen af dyr af de berørte arter inden for det sydomsramte distrikt

— hver enkelt vaccines egenskaber og sammensætning

— reglerne for kontrol med distribution, opbevaring og anvendelse af vacciner

— arterne af og alder på dyr, der kan eller skal vaccineres

— de distrikter, hvor der kan eller skal vaccineres

— vaccinationskampagnens varighed.

2. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde:

a) er det forbudt at vaccinere eller revaccinere dyr af modtagelige arter på de i artikel 4 omhandlede bedrifter

b) er hyperimmun serumbehandling forbudt.

3. Hvis der foretages vaccination, gælder følgende bestemmelser:

a) alle vaccinerede dyr skal identificeres ved hjælp af et tydeligt og let læseligt mærke ifølge en metode, der er godkendt efter fremgangsmåden i artikel 25

b) alle vaccinerede dyr skal forblive inden for vaccinationsdistriktet, medmindre de sendes til et af myndighederne udpeget slagteri til omgående slagtning, i hvilket tilfælde der først må gives tilladelse til transporten af dyr, når embedsdyrlægen har foretaget en undersøgelse af alle dyr af modtagelige arter på bedriften, og det godtgøres, at ingen af dyrene må formodes at være smittet.

4. Når vaccinationerne er afsluttet, kan der ifølge fremgangsmåden i artikel 26 og efter udløbet af frister, der fastsættes efter samme fremgangsmåde, gives tilladelse til flytning af dyr af modtagelige arter fra vaccinationsområdet.

▼B

5. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt gennem Den Stående Veterinærkomité Kommissionen om forløbet af vaccinationsforanstaltningerne.

6. Uanset stk. 1 kan den pågældende medlemsstat efter meddelelse herom til Kommissionen dog træffe beslutning om at foretage nødvaccination, hvis dette ikke skader Fællesskabets grundlæggende interesser. Denne beslutning, hvorved der navnlig skal tages hensyn til antallet af dyr i visse regioner, behovet for at beskytte bestemte racer samt det geografiske område, hvori vaccinationen foretages, tages straks op til fornyet behandling i Den Stående Veterinærkomité efter fremgangsmåden i artikel 26, idet komitéen kan beslutte at opretholde, ændre eller udvide foranstaltningerne eller at bringe dem til ophør.

Artikel 20

1. Hver medlemsstat udarbejder en beredskabsplan for alle de i bilag I nævnte sygdomme med angivelse af de nationale foranstaltninger, der skal træffes ved udbrud af en af disse sygdomme.

Beredskabsplanen skal indeholde bestemmelser om adgang til faciliteter, udstyr, personnel og alle former for materiel, som er nødvendig for hurtigt og effektivt at kunne udrydde smittekilden.

2. De generelle kriterier for udarbejdelse af beredskabsplaner findes i bilag IV, nr. 1 til 5 samt nr. 10, mens nr. 6 til 9 indeholder de kriterier, der skal tilpasses efter den pågældende sygdom. Medlemsstaterne kan dog nøjes med at anvende kriterierne i nr. 6 til 9, hvis kriterierne i nr. 1 til 5 samt i nr. 10 allerede er anvendt ved forelæggelsen af beredskabsplaner for anvendelse af foranstaltninger til bekæmpelse af anden sygdom.

3. Kommissionen skal forelægges beredskabsplanerne, der udarbejdes efter kriterierne i bilag IV

i) senest seks måneder efter dette direktivs iværksættelse for så vidt angår blæreudslæt hos svin

ii) senest seks måneder efter iværksættelsen af de specifikke foranstaltninger for hver af de andre sygdomme i bilag I.

4. Kommissionen gennemgår beredskabsplanerne for at afgøre, om de gør det muligt at nå det ønskede mål, og foreslår den pågældende medlemsstat eventuelt nødvendige ændringer med særlig henblik på at sikre, at dens beredskabsplaner er forenelige med de øvrige medlemsstaters.

Kommissionen godkender beredskabsplanerne, eventuelt efter at de er ændret, efter fremgangsmåden i artikel 25.

Beredskabsplanerne kan siden ændres eller suppleres efter samme fremgangsmåde for at tage hensyn til udviklingen i situationen og til den pågældende sygdoms specifikke karakter.

▼B

Artikel 21

Uanset betingelserne i artikel 19 og 20 og under hensyntagen til de særlige naturlige og geografiske forhold, der gør sig gældende for de oversøiske territorier, Acorerne og Madeira, samt disse områders fjerne beliggenhed i forhold til Fællesskabets hovedområde, kan vedkommende medlemsstat for så vidt angår de nødforanstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe, anvende særlige specifikke bestemmelser ved bekæmpelsen af hver enkelt af sygdommene i dette direktivs bilag I.

Vedkommende medlemsstat underretter gennem Det Stående Veterinærudvalg Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, som den træffer, og navnlig om de kontrolforanstaltninger, der iværksættes for at undgå, at dyr fra de nævnte områder og produkter af disse dyr bliver sendt til de øvrige egne af Fællesskabet.

Ud over den ovenfor nævnte underretning finder artikel 20 tilsvarende anvendelse.

Artikel 22

Kommissionens sagkyndige kan, for så vidt det er nødvendigt for en ensartet gennemførelse af dette direktiv, i samarbejde med myndighederne foretage kontrol på stedet. De kan med henblik herpå ved kontrol af en repræsentativ procentdel af bedrifterne undersøge, om myndighederne fører tilsyn med, om bedrifterne overholder dette direktiv. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af kontrollen.

Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, yder de sagkyndige al nødvendig støtte ved udførelsen af deres arbejde.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 25.

Artikel 23

1. De nærmere betingelser for Fællesskabets finansielle deltagelse i foranstaltninger i forbindelse med iværksættelsen af dette direktiv er fastlagt i beslutning 90/424/EØF.

▼M8

_____

▼B

Artikel 24

1. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, ændrer om nødvendigt bilag I, III og IV på forslag af Kommissionen, navnlig for at tage hensyn til udviklingen inden for forsikring og diagnosemetoder.

▼B

2. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 25 ændre bilag II, navnlig for at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling samt udviklingen inden for diagnosemetoder.

▼M2

Artikel 25

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002 ([1]).

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([2]).

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 26

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for Den Stående Veterinærkomité enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

▼A1

2. Kommissionens repræsentant forelægger i komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

▼B

►A1 3. ◄ a) Kommissionen vedtager foranstaltningerne og bringer dem straks i anvendelse, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Er de ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltningerne inden udløbet af en frist på 15 dage fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig i mod de pågældende foranstaltninger.

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 27

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. oktober 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal disse indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Fastsættelsen af fristen for direktivets gennemførelse til den 1. oktober 1993 berører ikke afskaffelsen af veterinærkontrollen ved grænserne i henhold til direktiv 90/425/EØF.

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

LISTE OVER ANMELDELSESPLIGTIGE SYGDOMME

Sygdom	Maksimumsinkubationstid
Kvægpest	21 dage
Fåre- og gedepest	21 dage
Smitsomt blæreudslæt hos svin	28 dage
Bluetongue hos får	40 dage
Epizootisk hæmorragi hos hjorte	40 dage
Fåre- og gedekopper (Capripox)	21 dage
Vesikulær stomatitis	21 dage
►M1 Afrikansk svinepest ◄	40 dage
Lumpy skin disease	28 dage
Rift Valley fever	30 dage

▼B

BILAG II

SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE OG UDRYDDELSE AF VISSE SYGDOMME

Foruden de generelle bestemmelser i dette direktiv gælder følgende specifikke bestemmelser for så vidt angår blæreudslæt hos svin.

1. **Beskrivelse af sygdommen**

Svinesygdom, der klinisk er umulig at skelne fra mund- og klovesyge. Den forårsager blærer på læber og tunge og ved kanterne af klovene. Sygdommen kan variere meget i styrke, og den kan smitte en svinebesætning uden at vise sig ved kliniske læsioner. Virusen er i stand til at overleve i lange perioder uden for kroppen, selv i fersk kød, og er yderst resistent over for normale desinficerende midler; den er persistent, or, holder sig i en pH-zone mellem 2,5 og 12, hvilket nødvendiggør en meget omfattende rengøring og desinfektion.

2. **Inkubationstid**

I dette direktiv regnes der med en maksimumsinkubationstid på 28 dage.

3. **Diagnosemetoder til bekræftelse af differentialdiagnosen af blæreudslæt hos svin**

Enkelthederne vedrørende metoderne for indsamling af diagnosemateriale, diagnoseprøver på laboratorium, påvisning af antistoffer og vurdering af laboratorieresultaterne fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 25, inden dette direktiv træder i kraft.

4. **Bekræftelse af forekomst af blæreudslæt hos svin**

Uanset artikel 2, nr. 6, i dette direktiv er sygdommens forekomst bekræftet:

a) på bedrifter, hvor blæreudslætvirus er isoleret enten hos svin eller i miljøet

b) på bedrifter, hvor der holdes svin, som er seropositive for blæreudslæt hos svin, såfremt disse svin eller andre svin på bedriften udviser læsioner, der er karakteristiske for sygdommen

c) på bedrifter, hvor der holdes svin, som udviser kliniske tegn eller er seropositive, såfremt der er en direkte epidemiologisk forbindelse med en bekræftet smittekilde

d) i andre besætninger, hvor seropositive svin er påvist. I dette tilfælde foretager myndighederne supplerende undersøgelser, navnlig nye tests ved prøveudtagning med mindst 28 dages mellemrum, inden forekomst af sygdommen er bekræftet. Bestemmelserne i artikel 4 finder anvendelse, indtil de supplerende undersøgelser er afsluttet. Hvis de senere undersøgelser ikke viser tegn på sygdommen, og svinene stadig er seropositive, påser myndighederne, at de testede svin aflives og destrueres under myndighedernes kontrol eller slagtes under myndighedernes kontrol på et af myndighederne udpeget nationalt slagteri.

Myndighederne påser, at svinene umiddelbart fra ankomsten til slagteriet holdes adskilt og slagtes adskilt fra andre svin, og at kødet fra dem udelukkende forbeholdes det indenlandske marked.

▼M7

_____

▼M9

_____

▼B

7. **Beskyttelsesdistriktet**

1. Beskyttelsesdistriktets dimensioner er anført i artikel 10 i dette direktiv.

2. Ved forekomst af blæreudslæt hos svin træder følgende foranstaltninger i stedet for de i artikel 11 i dette direktiv nævnte:

a) alle bedrifter, som holder dyr af modtagelige arter, identificeres

b) der foretages regelmæssige dyrlægebesøg på bedrifter, hvor der holdes modtagelige dyrearter, idet en klinisk undersøgelse af dyrene i givet fald skal omfatte udtagning af prøver til laboratorieundersøgelse, ligesom der skal føres en fortegnelse over besøgene og de stedfundne observationer, og besøgshyppigheden skal afpasses efter, hvor alvorlig epizootien er på de bedrifter, der udgør den største risiko

c) der indføres forbud mod flytning og transport af dyr af modtagelige arter på offentlig eller privat vej bortset fra bedrifternes interne forbindelsesveje. Myndighederne kan dog fravige dette forbud for så vidt angår transittransport af dyr ad vej eller med jernbane uden aflæsning eller ophold undervejs

d) efter fremgangsmåden i artikel 25 kan der dog gøres undtagelse for slagtesvin, som bringes ind i beskyttelsesdistriktet udefra for at blive ført til et slagteri i distriktet

e) lastvogne samt andre køretøjer og udstyr, som er anvendt inden for distriktet til transport af svin, andre husdyr eller eventuelt forurenet materiale, især foder, gødning og gylle, må ikke føres bort fra:

i) en bedrift, der ligger i beskyttelsesdistriktet

ii) beskyttelsesdistriktet

iii) et slagteri

medmindre de først er rengjort og desinficeret efter de fremgangsmåder, som myndighederne har fastsat. Således må lastvogne og køretøjer, der har været benyttet til transport af svin, ikke forlade distriktet uden først at have været inspiceret af myndighederne

f) svin må i 21 dage efter afslutning af den indledende rengøring og desinfektion af den angrebne bedrift som fastsat i artikel 16 ikke flyttes fra den bedrift, hvor de holdes; efter 21 dage kan der gives tilladelse til flytning af dyr fra den pågældende bedrift:

▼B

i) direkte til et slagteri, der er udpeget af myndighederne, og som helst skal ligge inden for beskyttelsesdistriktet eller iagttagelsesdistriktet, såfremt

— alle svin på bedriften er blevet kontrolleret

— der er foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal føres til slagtning

— hvert enkelt svin for sig er øremærket eller identificeret på anden godkendt måde

— svinene transporteres i køretøjer, der er forseglet af myndighederne.

Den myndighed, der er ansvarlig for slagteriet, skal underrettes om, at der vil blive sendt svin til det.

Ved ankomsten til slagteriet skal svinene holdes adskilt og slagtes adskilt fra andre svin. Transportmidler og materiel, der har været benyttet til svinetransporten, skal rengøres og desinficeres, før de forlader slagteriet.

Ved undersøgelserne før og efter slagtningen på det udpegede slagteri skal myndighederne være opmærksom på eventuelle symptomer på forekomsten af blæreudslæt hos svin.

Slagtes svin efter disse bestemmelser, foretages der statistiske prøveudtagninger af blod. Bekræfter et positivt resultat, at der foreligger et tilfælde af blæreudslæt hos svin, finder foranstaltningerne i nr. 9, underpunkt 3, anvendelse

ii) under særlige omstændigheder direkte til et andet sted inden for beskyttelsesdistriktet, såfremt

— alle svin på bedriften er blevet undersøgt

— der er foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal flyttes, og resultatet af undersøgelsen er negativ

— hvert enkelt svin er øremærket eller identificeret på anden godkendt måde

▼M5

g) kød af svin som omhandlet i litra f), nr. i):

i) må ikke indgå i samhandelen inden for Fællesskabet eller international handel og skal være forsynet med det sundhedsmærke for fersk kød, der er omhandlet i bilag II til Rådets direktiv 2002/99/EF ([1])

ii) skal fremstilles, opskæres, transporteres og oplagres adskilt fra kød, der er bestemt for samhandelen inden for Fællesskabet og international handel, og skal anvendes på en sådan måde, at det undgås, at det blandes med kødprodukter, der er bestemt for samhandelen inden for Fællesskabet eller international handel, medmindre det er blevet underkastet en behandling i henhold til bilag III til direktiv 2002/99/EF

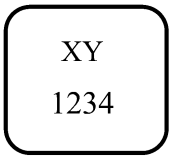
([1]) EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

▼M5

h) i) uanset litra g) kan medlemsstaterne for kød af svin som omhandlet i litra f), nr. i), vælge at anvende et andet identifikationsmærke end det særlige identifikationsmærke, der er omhandlet i bilag II til direktiv 2002/99/EF, såfremt det klart adskiller sig fra andre identifikationsmærker, der skal anbringes på svinekød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 ([1]) eller Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2005 ([2]).

Medlemsstater, der vælger at anvende det alternative identifikationsmærke, skal underrette Kommissionen herom i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed

ii) ved anvendelse af nr. i) skal det deri omhandlede identifikationsmærke være let læseligt, ligesom det ikke må kunne slettes, og skriften skal være let læselig og anbragt, så den tydeligt kan ses. Identifikationsmærket skal være udformet som vist nedenfor og indeholde de angivne oplysninger:

XY: landekoden — angives i overensstemmelse med afsnit I, del B, punkt 6, i bilag II til forordning (EF) nr. 853/2004.

1234: virksomhedens autorisationsnummer — angives i overensstemmelse med afsnit I, del B, punkt 7, i bilag II til forordning (EF) nr. 853/2004.

▼B

3. Foranstaltningerne i iagttagelsesdistriktet opretholdes mindst indtil:

a) alle foranstaltningerne i artikel 16 i dette direktiv er gennemført

b) samtlige bedrifter i distriktet har været underkastet:

i) en klinisk undersøgelse af svinene, som godtgør, at de er fundet fri for symptomer på blæreudslæt hos svin, og

ii) en serologisk undersøgelse af en statistisk prøveudtagning, hvorved der ikke er påvist forekomst af antistoffer mod virus af blæreudslæt hos svin. Programmet for den seriologiske påvisning tager hensyn til, hvordan overførsel af blæreudslæt hos svin finder sted, og til, hvordan svinene er anbragt. Programmet fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 25 i dette direktiv inden datoen for direktivets ikrafttræden.

De i nr. i) og ii) ovenfor omhandlede undersøgelser og prøveudtagninger må først finde sted 28 dage efter afslutning af den indledende rengøring og desinfektion af den angrebne bedrift.

4. Efter udløbet af det i nummer 3 omhandlede tidsrum finder bestemmelserne for iagttagelsesdistriktet ligeledes anvendelse for beskyttelsesdistriktet.

([1]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 22.
([2]) EUT L 338 af 22.12.2005, s. 83.

▼M5

5. Hvis de i underpunkt 2, litra f), omhandlede forbud opretholdes i mere end 30 dage som følge af forekomst af yderligere sygdomstilfælde, og der derved opstår problemer med at holde dyrene, kan myndighederne efter begrundet anmodning fra ejeren, for så vidt embedsdyrlægen har kontrolleret de faktiske forhold, tillade flytning af dyr fra en bedrift inden for beskyttelsesdistriktet. Underpunkt 2, litra f) og h), finder tilsvarende anvendelse.

▼B

8. **Iagttagelsesdistriktet**

1. Iagttagelsesdistriktets dimensioner er som anført i artikel 10.

2. Ved forekomst af blæreudslæt hos svin træder følgende foranstaltninger i stedet for de i artikel 12 i dette direktiv nævnte:

a) der foretages identifikation af alle bedrifter, der holder dyr af modtagelige arter

b) anden transport af svin end transport direkte til slagteri fra en bedrift i overvågningsområdet er tilladt, hvis ingen svin er tilgået bedriften inden for de seneste 21 dage; skriftlig registrering af al flytning af svinene skal opbevares af svinenes ejer eller af den person, der har fået overdraget svineholdet

c) myndighederne kan tillade, at svin fjernes fra iagttagelsesdistriktet, hvis

— alle svin på bedriften er blevet undersøgt inden for de seneste 48 timer forud for transporten

— der inden for de seneste 48 timer forud for transporten er foretaget en klinisk undersøgelse med negativt udfald af de svin, der skal transporteres

— der inden for de seneste 14 dage forud for transporten er foretaget en serologisk undersøgelse af en statistisk prøveudtagning for de svin, der skal transporteres, hvorved der ikke er påvist forekomst af antistoffer mod virus af blæreudslæt hos svin. For så vidt angår slagtesvin kan den serologiske undersøgelse dog foretages på grundlag af blodprøver, der tages på det af myndighederne udpegede nationale bestemmelsesslagteri. Hvis positive resultater bekræfter tilstedeværelsen af blæreudslæt hos svin, anvendes foranstaltningerne i nr. 9, underpunkt 3

— hvert enkelt svin for sig er øremærket eller identificeret på anden godkendt måde

— lastvogne, andre køretøjer og andet udstyr, som er anvendt til transport af svinene, rengøres og desinficeres efter hver transport

d) lastvogne, andre køretøjer og andet udstyr, som er anvendt til transport af svin eller andre dyr eller genstande, som kan være kontamineret, og som anvendes inden for overvågningsområdet, må ikke bringes ud af dette uden at være blevet rengjort og desinficeret i overensstemmelse med de fremgangsmåder, som er foreskrevet af myndighederne.

3. a) Iagttagelsesdistriktets dimensioner kan ændres i henhold til bestemmelserne i artikel 10, stk. 3, i dette direktiv

b) foranstaltningerne i iagttagelsesdistriktet finder anvendelse mindst indtil

i) alle de i artikel 16 omhandlede foranstaltninger er gennemført

ii) alle de i beskyttelsesdistriktet krævede foranstaltninger er gennemført.

▼B

9. **Fælles generelle foranstaltninger**

Foruden forannævnte foranstaltninger finder følgende fælles bestemmelser anvendelse:

1. Hvis der officielt er konstateret forekomst af blæreudslæt hos svin, skal medlemsstaterne, ud over anvendelse af foranstaltningerne i artikel 4, stk. 2, og artikel 5, i dette direktiv foranledige, at kød af svin, der er slagtet i perioden mellem den formodede smitte af bedriften og gennemførelsen af de offentlige foranstaltninger, i videst muligt omfang opspores og destrueres under offentligt tilsyn på en sådan måde, at enhver mulighed for spredning af virus af blæreudslæt hos svin undgås.

2. Hvis embedsdyrlægen har begrundet formodning om, at svin på en bedrift er blevet kontamineret som følge af personers, dyrs eller køretøjers færden eller på nogen anden måde, gælder de i artikel 9 idette direktiv fastsatte begrænsninger i bevægelserne fortsat for svinene på bedriften mindst indtil, at der på bedriften er blevet foretaget:

   a) en klinisk undersøgelse af svinene med negativt resultat

   b) en serologisk undersøgelse af en statistisk prøveudtagning blandt svinene, hvorved der ikke er påvist forekomst af antistoffer mod virus af blæreudslæt hos svin, jf. nr. 7, underpunkt 3, litra b), nr. ii).

   De i litra a) og b) omhandlede undersøgelser må ikke finde sted i de første 28 dage efter en eventuel kontakt mellem de kontaminerede lokaler og personer, dyr, køretøjer eller andet som ovenfor anført.

3. Konstateres der forekomst af blæreudslæt hos svin på et slagteri, foranlediger myndighederne:

   a) at alle svin på slagteriet straks nedslagtes

   b) at slagtekroppe af svin samt slagteaffald, som er inficeret og kontamineret, destrueres under offentligt tilsyn på en sådan måde, at risiko for spredning af virus af blæreudslæt hos svin undgås

   c) at rensning og desinfektion af bygninger og udstyr, herunder køretøjer, foretages under kontrol af embedsdyrlægen efter myndighedernes anvisninger

   d) at der foretages en epidemiologisk undersøgelse i overensstemmelse med artikel 8 i dette direktiv

   e) at genindsættelse på bedriften af svin til slagtning tidligst finder sted 24 timer efter, at rensning og desinfektion om anført i litra c) er foretaget.

10. **Rensning og desinfektion af angrebne bedrifter**

Ud over bestemmelserne i artikel 16 i dette direktiv finder følgende foranstaltninger anvendelse:

1. *Fremgangsmåden for foreløbig rensning og for desinfektion*

   a) Så snart svinekroppene er ført til destruktion, skal de dele af bygningerne, som har været brugt til svin, og alle andre dele af bygningerne, som er blevet kontamineret under slagtningen, sprøjtes med et i henhold til artikel 16 godkendt desinfektionsmiddel i den koncentration, som blæreudslæt hos svin nødvendiggør. Det anvendte desinfektionsmiddel skal forblive på sprøjtefladerne i mindst 24 timer.

   b) Alt væv og alt udgydt blod i forbindelse med nedslagtningen skal indsamles omhyggeligt og destrueres sammen med slagtekroppene (nedslagtningen skal altid finde sted på et tæt underlag).

▼B

2. *Fremgangsmåden for midlertidig rensning og desinfektion*

a) Al gødning og strøelse samt alt kontamineret foder skal fjernes fra bygningerne, anbringes i dynge og sprøjtes med et godkendt desinfektionsmiddel. Gylle skal behandles efter en metode, som er egnet til at dræbe virusen.

b) Alle løse accessoriske genstande skal fjernes fra lokalerne og renses og desinficeres særskilt.

c) Fedt og andet smuds skal fjernes fra alle flader ved hjælp af affedtningsmidler, og fladerne skal derefter afvaskes med vand under tryk.

d) Efterfølgende skal alle flader på ny sprøjtes med desinfektionsmidler.

e) Lukkede rum skal desinficeres ved gennemrygning.

f) Reparation af gulve, vægge og andre beskadigede dele skal foretages efter nærmere aftale på grundlag af embedsdyrlægens inspektion, og skal udføres straks.

g) Når reparationerne er udført, skal de synes til sikring af, at de er foretaget på tilfredsstillende måde.

h) Alle dele af bygningerne, hvor der med sikkerhed ikke opbevares brændbart materiale, kan varmebehandles med ild.

i) Alle flader skal pulverbehandles med et alkalisk desinfektionsmiddel med en pH på mere end 12,5 eller med et andet godkendt desinfektionsmiddel. Desinfektionsmidlet skal fjernes med vand 48 timer senere.

3. *Fremgangsmåde for endelig rensning og desinfektion*

Behandlingen med ild eller alkalisk desinfektionsmiddel (jf. punkt 2, litra h) og i)) skal gentages 14 dage senere.

11. **Genindsættelse af svin på en angrebet bedrift**

Ud over de i artikel 5, stk. 4, i dette direktiv nævnte foranstaltninger finder følgende bestemmelser anvendelse:

1. Genindsættelse af svin må tidligst ske fire uger efter, at den indledende fuldstændige desinfektion af bygningerne har fundet sted, dvs. fire uger efter fase 3 i fremgangsmåden for rensning og desinfektion.

2. Der skal ved genindsættelse af en svinebesætning tages hensyn til, hvilken slags opdræt der anvendes i den pågældende bedrift, og en af nedennævnte fremgangsmåder skal følges:

a) når det drejer sig om bedrifter under åben himmel, skal genindsættelsen af en svinebesætning indledes med indsættelse af et begrænset antal kontrolsvin, der er blevet kontrolleret for tilstedeværelse af antistoffer mod virus af blæreudslæt hos svin med negativt resultat. Kontrolsvinene anbringes efter myndighedernes krav rundt om på den angrebne bedrift og undersøges klinisk 28 dage efter indsættelsen på bedriften, hvor de underkastes en serologisk undersøgelse baseret på prøveudtagninger.

Hvis ingen af svinene har vist kliniske tegn på angreb af blæreudslæt hos svin eller udviklet antistoffer mod sygdommen, kan der genindsættes en hel besætning

▼B

b) for alle andre opdrætsformer skal genindsættelsen af en svinebesætning ske som anført i litra a) eller ved genindsættelse af en helt ny bestand under forudsætning af:

— at alle svinene ankommer inden for en periode på otte dage, stammer fra bedrifter uden for områder, der er underlagt begrænsninger som følge af blæreudslæt hos svin, og er seronegative

— at intet svin flyttes fra bedriften i en periode på 60 dage, efter at de sidste svin er ankommet

— at den ny besætning skal underkastes en klinisk og serologisk undersøgelse i overensstemmelse med myndighedernes bestemmelse. Undersøgelsen må tidligst foretages 28 dage senere.

12. Kommissionen forelægger senest den 1. oktober 1997 Rådet en rapport på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om udviklingen inden for forskning og diagnosticering samt den tekniske og videnskabelige udvikling for så vidt angår blæreudslæt hos svin, ledsaget af eventuelle forslag for at tage hensyn til rapportens konklusioner. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om disse forslag senest seks måneder efter forelæggelsen heraf.

▼B

BILAG III

FÆLLESSKABETS REFERENCELABORATORIER FOR DE RELEVANTE SYGDOMME

Fællesskabets referencelaboratorier for de relevante sygdomme har følgende beføjelser og opgaver:

1) I samråd med Kommissionen at koordinere metoderne til diagnosticering af de relevante sygdomme i medlemsstaterne, især ved:

   a) bestemmelse, opbevaring og udlevering af stammer af det relevante sygdomsvirus med henblik på serologiske prøver og fremstilling af antiserum

   b) udlevering af referencesera og andre referenceagenser til de nationale referencelaboratorier med henblik på standardisering af de prøver og reagenser, der anvendes i de enkelte medlemsstater

   c) oprettelse og opbevaring af en samling stammer og isolater af det relevante sygdomsvirus

   d) foranstaltning med regelmæssige mellemrum af sammenlignende undersøgelser på fællesskabsplan af fremgangsmåder ved diagnosticering

   e) indsamling og sammenholdelse af data og oplysninger vedrørende de diagnosemetoder, der anvendes, og resultaterne af de prøver, der udføres i Fællesskabet

   f) karakterisering af isolater af det relevante sygdomsvirus ved hjælp af de mest avancerede metoder for at opnå større viden om sygdommens epizootiologi

   g) tilsyn med situationens udvikling i hele verden for så vidt angår overvågning, epizootiologi og forebyggelse af sygdommen

   h) opretholdelse af en ekspertise vedrørende det relevante sygdomsvirus og eventuelle andre vira, så der kan foretages en hurtig differentialdiagnosticering

   i) opbygning af et indgående kendskab til fremstilling og anvendelse af immunologiske veterinærlægemidler, som anvendes til at udrydde og bekæmpe sygdommen

2) at yde aktiv støtte til identificering af udbrudssteder for sygdommen i medlemsstaterne ved hjælp af undersøgelse af de virusisolater, der fremsendes til bekræftelse af diagnosen, karakterisering og epizootiologiske undersøgelser

3) at lette uddannelse eller omskoling af eksperter i laboratoriediagnoser med henblik på harmonisering af diagnoseteknikkerne i hele Fællesskabet.

▼B

BILAG IV

MINIMUMSKRITERIER FOR BEREDSKABSPLANER

Beredskabsplaner skal mindst omfatte følgende:

1. Oprettelse af en krisegruppe på landsplan, som skal koordinere alle bekæmpelsesforanstaltninger i den pågældende medlemsstat.

2. En fortegnelse over lokale sygdomsbekæmpelsescentre med tilstrækkelige faciliteter til at koordinere sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger på lokalt plan.

3. Detaljerede oplysninger om det personale, der medvirker i bekæmpelsesforanstaltningerne, samt dets kvalifikationer og ansvar.

4. Alle lokale sygdomsbekæmpelsescentre skal være i stand til hurtigt at komme i kontakt med personer eller organisationer, der direkte eller indirekte er involveret i et udbrud.

5. Der skal forefindes udstyr og materiale, så sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger kan gennemføres på rette vis.

6. Der skal foreligge detaljerede instrukser om, hvilke forholdsregler, herunder destruktion af døde dyr, der skal træffes i tilfælde af mistanke om eller bekræftelse af smitte eller infektion.

7. Der skal udarbejdes uddannelsesprogrammer for vedligeholdelse og udvikling af færdigheder i det praktiske arbejde og i administrative fremgangsmåder.

8. Diagnoselaboratorier skal have faciliteter til obduktioner og nødvendig kapacitet til serologi, histologi osv. og skal vedligeholde færdighederne i hurtigdiagnosticering (med henblik herpå skal der træffes arrangementer for hurtig forsendelse af prøver).

9. Der skal foreligge detaljer om den mængde vaccine mod den relevante sygdom, der skønnes påkrævet, hvis der anvendes nødvaccination.

10. Der skal vedtages bestemmelser for at sikre det nødvendige retsgrundlag for beredskabsplanernes gennemførelse.